

γραφικό σημείωμα, στο βιβλίο του: «Τὸ ἀπομνημόνευμα, 1453-1953». Βασική Βιβλιοθήκη 44. Ἀετός Α. Ε. Ἀθήναι <1953>. Τόμ. Α', σελ. 277-280. Ξανατ. κομμάτια ἀπὸ τὰ Ἀπομνημονεύματα τοῦ Μακρυγιάννη σὲ σελ. 281-298.

- 140.— Παπαδοπούλου, Μ: Ἀπὸ αὐριον ἀνοίγει ἡ δευτέρα ἐκθεσις τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης. Ποιά ἔργα ἐκτίθενται, ἐφ. Ἔθνος, 7 Ἰουλ. 1954.
- 141.— Ἡ νέα ἐκθεσις τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης, ἐφ. Ἔστια, 8 Ἰουλ. 1954.
- 142.— Σακαλῆς, Α: Ἡ δευτέρα περίοδος τμηματικῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης εἰς τὸ Ζάππειον, ἐφ. Τὸ Βῆμα, 11 Ἰουλ. 1954.
- 143.— Βακαλό, Ἑλένη: Οἱ ζωγραφιῆς τοῦ Μακρυγιάννη, ἐφ. Τὰ Νέα, 21 Αὐγ. 1954.
- 144.— Ἐθνικὴ Πινακοθήκη [τονίζει τὴ σημασίαν τῶν 24 πινάκων τοῦ Π. Ζωγράφου ποὺ ἐκτίθενται στὴν ἐκθεσις τῆς Ἐθν. Πινακοθήκης μαζί με 150 ἄλλα ἔργα], ἐφ. Τὸ Βῆμα, 21 Σεπτ. 1954.
- 145.— Ἴσως σὰς ἐνδιαφέρει [σημειώνει ὅτι ἀνάμεσα σὲ 150 ἔργα ποὺ ἐκτίθενται στὴν Ἐθνικὴ Πινακοθήκη εἶναι καὶ οἱ 24 πίνακες τοῦ Μακρυγιάννη], ἐφ. Ἀκρόπολις, 23 Σεπτ. 1954.
- 146.— Spiteris, T. P: Peintures de la Guerre de l'Indépendance par Panaghiotis Zographos.— II L'esprit et la signification de l'oeuvre.— III Valeur artistique de l'oeuvre, ἐφ. Le Messager d'Athènes, 1, 12, 15 Δεκ. 1954.
- 147.— Καλλέργης, Σ: Οἱ ζωγραφιῆς τοῦ Μακρυγιάννη ἱερὴ ἔθνικὴ παρακαταθήκη, περ. Ἐπαθεώρηση Τέχνης, Τόμ. Α', 25 Μαρτ. 1955, σελ. 201-207.
- 148.— Γιοφύλλης, Φ: Παναγιώτης Ζωγράφος, περ. Νέα Ἔστια, Τόμ. 58, 15 Ἰουλ. 1955, σελ. 910-912.
- 149.— Procopiou, A: L'Art populaire grec pendant la guerre de l'Indépendance (1821) et les mosaïques du monastère Daphni. [Περὶ τὴν ἀνακοίνωσιν στὸ Διεθνὲς Συνέδριον Τέχνης στὸ Lund τῆς Σουηδίας], Rapport du Congrès C. I. A., Lund 1955, σελ. 117-118.
- 150.— Καλλιγᾶς, Μ: Καινούργια στοιχεῖα γιὰ τὶς εἰκόνες τοῦ Παναγιώτη Ζωγράφου, περ. Ζυγός, τεύχη Ἰαν. καὶ Φεβρ. 1956.
- 151.— Κυριακόπουλος, Κ. Α: Ἰ. Μακρυγιάννης, περ. Ράδιο Πρόγραμμα, Τεύχος 298, 12-18 Φεβρ. 1956 καὶ συνέχεια. Στὴν πρώτη σελίδα τοῦ ζωφύλλου προσωπογραφία τοῦ Μακρυγιάννη.
- 152.— Σελίδες τοῦ περ. Εἰκόνες, Ἀριθ. 22, 26 Μαρτ.— 1 Ἀπρ. 1956, ἀφιερωμένες στὸν Μακρυγιάννη. Δημοσιεύονται: Μ. Περάνθη «Μακρυγιάννης. Ὁ ἀγωνιστὴς ποὺ ἔγραψε τὴν Ἐπανάστασι μετὰ τὸ πάλα» καὶ τὴν ἱστορίαν μετὰ τὸ πέννα», σελ. 6-11. Ω: «Οἱ ζωγραφιῆς τοῦ Μακρυγιάννη», σελ. 9. Στὴν πρώτη σελίδα τοῦ ζωφύλλου ἐγχρωμὴ ἀναπαράστασις τοῦ πίνακα «Ἡ μάχη τῆς Ἀλαμάνας». Στὶς σελ. 6-7 οἱ πίνακες: «Ναυμαχίαι γενικαὶ τῶν Ἑλλήνων», «Πολιορκία τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὸ 1827» καὶ ἡ προσωπογραφία τοῦ Μακρυγιάννη. Σελ. 8-9 οἱ πίνακες: «Ἡ ναυμαχία τοῦ Παλαιοναυαρίνου», «Μάχαι διάφοροι τῆς κεντρικῆς Ἑλλάδος, κέντρον αὐτῆς Θῆβαι», «Μάχαι τῶν Μύλων τῆς Ναυπλίας». Σελ. 10-11 οἱ πίνακες: «Μάχη Λαγαδάς καὶ Κομπότι», «Μάχη Ἀργους, Κορίνθου καὶ καταστροφὴ τοῦ Δράμαλης» καὶ «Ἡ δικαία ἀπόφασις τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος».
- 153.— Σισιλιάνου, Δ: Ὁ στρατηγὸς Ἰωάννης Μακρυγιάννης (1797-1864), στὸ βιβλίο του: «Παλαιὰ καὶ νέα Ἀθήναι». Μέρους Δεύτερον. Αἱ νέα Ἀθήναι μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821. Ἀρχαῖος Ἐκδοτικὸς Οἶκος Δημητρίου Δημητράκου Α. Ε. [1957], σελ. 81-82.
- 154.— Χάρης, Π: Μία ἐπέτειος. (Τ' «Ἀπομνημονεύματα» τοῦ Μακρυγιάννη), ἐφ. Ἐλευθερία, 4 Ἀπρ. 1957. Ξανατ. στὸ περ. Νέα Ἔστια, Τόμ. 61, 15 Ἀπρ. 1957, σελ. 541-542.

III. ΕΙΚΟΝΕΣ

- 155.— Κατ' ἐλαιογραφίαν γενομένην μετὰ θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ Σπ. Προσαλέντη. Κοίτα Ἀριθ. 1 καὶ 5.
- 156.— Κατὰ λιθογραφίαν τοῦ **Hanfstängl**, γενομένην τῷ 1828 ἐπὶ σχεδιογραφῆματος τοῦ **C. Heideck**. Κοίτα ἀριθ. 2, 3, 5, 9 (ἐκτὸς κειμένου), 73, 92, 125.
- 157.— Ὁ Στρατηγὸς Μακρυγιάννης νεκρός. Κατὰ σχεδιογράφημα ληφθὲν ἐκ τοῦ φυσικοῦ ὑπὸ Βικτ. Λάντσα. Κοίτα ἀριθ. 2, 5.
- 158.— Ὁ Στρατηγὸς Μακρυγιάννης ὄρθιος μετὰ τὸ ἀριστερὸ χεῖρ στὴ μέση. Κοίτα ἀριθ. 38.
- 159.— Τάσσο: Μακρυγιάννης. (Χαρακτικὸ ἀντίγραφο ἀπὸ τὴν λιθογραφίαν τοῦ Μουσείου Μπενάκη), περ. Νέα Ἔστια, Τόμ. 49, 1 Ἀπρ. 1951, σελ. 426. Κοίτα καὶ ἀριθ. 137.

IV. ΑΥΤΟΓΡΑΦΑ

- 160.— Πανομοίωτο τῆς πρώτης αὐτογραφῆς σελίδας τῶν «Ἀπομνημονευμάτων». Κοίτα ἀριθ. 8.
- 161.— Πανομοίωτο τῆς αὐτογραφῆς σελ. 321 τῶν «Ἀπομνημονευμάτων». Κοίτα ἀριθ. 2, 3.

Σημείωση.

Ἀπὸ τὶς ἀναδημοσιεύσεις ἀποσπασμάτων τοῦ Μακρυγιάννη καθὼς καὶ εἰκόνων τοῦ Παναγιώτη Ζωγράφου σημειώνονται ἐδῶ μόνον ὅσες θεωρήθησαν ἀπαραίτητες.
Ἡ ἐργασία αὐτὴ τυπώθηκε τὸν Ἀπρίλιον 1957.